

17. NÁHRADNÍ POZNÁNÍ

V Božím plánu záchrany člověka byl především kříž Pána Ježíše Krista, na kterém Bůh z lásky k člověku obětoval svého jediného Syna, který takto na sebe vzal odplatu za každý lidský HŘÍCH, trest smrti ukřížováním. Bůh obětoval svého Syna, Boží život za lidský, aby každý, kdo v něho uvěří, mohl být očištěn od svých osobních hříchů a mohl přijmout dar věčného života.

Ještě před tím se však Bůh rozhodl vypořádat se také nějak i s tím poznáním, kterého se člověku dostalo ze Stromu poznání. Bůh vzal v úvahu ten fakt, že Adam a spolu s ním celé lidstvo už stejně ví, co je to být nahý, i to, že každý po svém se marně nějak snaží rozlišit, co je dobré a zlé a že tím pádem ono ovoce ze Stromu poznání dobrého a zlého má už každý člověk v sobě trvale ukryté (zděděné).

Bůh se proto rozhodl vhodně doplnit a usměrnit toto poznání, aby člověk snad lépe pochopil pravý dopad lidského HŘÍCHU. Vybral proto ze Stromu poznání dobrého a zlého deset Božích pravd, které by splňovaly tento účel a které pak také sám na hoře Chorébu s velkou slávou prostřednictvím Mojžíše nastolil jako svůj právní kodex ne jen pro vyvolený národ Izraele, ale pro všechny národy, dokud se vše nenaplní.

Tímto způsobem Bůh jakoby znovu obnovil ohradu ztraceného ráje a vymezil tak nové hájemství pro Kristovu milost. I v Desateru Božích přikázání je totiž skryta velká milost, Bůh se rozhodl z téhož zdroje, který byl v ráji nazván zakázaným ovocem, vybrat speciální část, která by HŘÍCH náležitě popsala a která by jasně vymezila hranici mezi jeho milostí a soudem.

Troufám si tvrdit, že Desatero spadá do oblasti Božích pravd ze Stromu poznání, neboť bylo dodatečně dáno kvůli poznání HŘÍCHU. Pak také proto, že stejně jako Strom poznání dobrého a zlého nedává věčný život, tak ani Desatero ne.

Vždyť ze skutků zákona nebude před ním nikdo ospravedlněn, neboť ze zákona pochází poznání hříchu. Řím 3:20

To, čím člověk způsobil zničení ráje, neboť následkem HŘÍCHU ráj na ZEMI zcela zanikl, tím samým, možno říci ze stejné podstaty ho Bůh náhradním způsobem obnovil.

Bůh vytýčil nové hranice života novým Poznáním. Desatero principiálně platilo už v ráji, nebylo však třeba jej vyhlášovat, implicitně bylo skryto v jeho ohradě, která i v ráji vymezovala hranici HŘÍCHU. Uvnitř zahrady však nebylo třeba dodržovat žádné mravní zákony, kromě jedinného a sice: zákazu jíst ze Stromu poznání. Tento zákaz uvnitř ráje nevyžadoval žádné namáhavé a trvalé dodržování nějakých předpisů, zákaz bylo možno dodržet jednoduše tak, že se pouze něco neudělá a porušit pouhou neposlušností.

Desatero nebylo dáno kvůli tomu, abychom ho dodržovali a pak si snad mysleli, že tím budeme mít před Bohem vše splněno. Desatero bylo dáno tak, abychom na něm zjistili

svou naprostou nedostatečnost jej bezzbytku splnit. Bylo dáno kvůli Ježíši Kristu, aby se on sám měl v čem pohybovat před ostatními lidmi na ZEMI. Desatero se stalo jakýmsi doskočištěm pro výsadek Božího syna, aby se tak mohl projevit jako nový Adam v tomto zákonem vymezeném náhradním ráji, do kterého byl poslán.

Ježíš nenaplnil zákon Desatera tím, že by ho pracně dodržoval, ale tím, že už v něm přišel. On v něm prostě už byl a stačilo pouze, aby ho neporušil tak, jak to měl udělat už Adam ve svém ráji. Jenom Ježíš ze všech lidí na ZEMI v sobě neměl dědictví HŘÍCHU a proto se mohl volně pohybovat v tomto Desaterem vymezeném prostoru nového ráje v plném požehnání nebeských darů a mohl tak být v trvalém spojení s Otcem a činit zázraky. Ježíš zvládl i to, co Adam v ráji nezvládl, nenaletěl žádnému satanovu svodu.

Nikdo jiný proto nemohl následovat Ježíše tam, kde stál on, jen na základě dodržování Desatera. Bez ohledu na to, že to vůbec nejde, dnes víme, že i kdyby se to přeci jen někomu podařilo dodržet, stejně by tím věčného života nedosáhl. Z Písma poznáváme, že Desatero bylo shledáno nedostatečným a muselo být doplněno novou smlouvou.

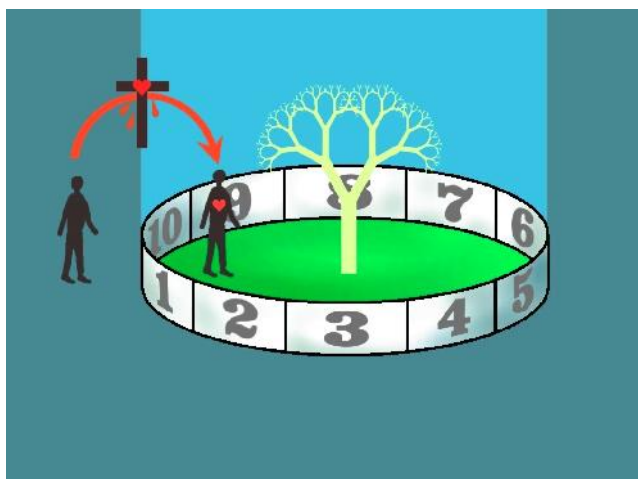
Kdyby totiž ta první smlouva byla bez vady, nebylo by třeba připravovat druhou.

Žid 8:7

Bůh učinil to, co bylo zákonu nemožné pro lidskou slabost: Jako oběť za hřích poslal svého vlastního syna v těle, jako má hříšný člověk, aby na lidském těle odsoudil hřích, a aby tak spravedlnost požadovaná zákonem byla naplněna v nás, kteří se neřídíme svou vůlí, nýbrž vůlí Ducha.

Řím 8:3-4

Teprve smlouva s Ježíšem Kristem je smlouvou ke spasení a k věčnému životu. Sám Bůh to tak určil, že ten kdo ve svém srdci uvěří, že Ježíš vstal z mrtvých a vyzná ho svými ústy za svého Pána, bude spasen. Ten, který nikdy nezhrěšil, zemřel na kříži za každý lidský HŘÍCH. Smrt ho ale nemohla udržet ve svých spárech, vstal z mrtvých a vystoupil na nebesa ke svému Otci. Když uvěříme jeho Slovu a odevzdáme mu svůj život, dostaneme zcela zdarma dar Ducha svatého a budeme v tu chvíli **přeneseni** do jeho hájemství.

Červené srdce na obrázku značí Ducha svatého, kterého dostáváme jako dar za vyznání víry a přijetí Ježíše Krista, šipka do obloučku značí to **přenesení**. To se už neděje na základě poznání Desatera, ale na základě osobního vztahu s Kristem a vírou v jeho oběť na kříži. Ten mechanismus **přenesení** je zde ovšem velmi přesný a výstižný. V ohradě Desatera nejsou žádná dvířka, která by umožňovala vstup do Kristova hájemství.

On nás vysvobodil z moci tmy a přenesl do království svého milovaného Syna.

Kol 1:13

Skrze Kristovu prolitou krev jsme ospravedlněni a to nás opravdu doslova přenáší přes

hradbu zákona, který ač de-fakto platí dál, neboť je svatý, nemusíme jej pracně dodržovat z vlastních sil. Máme-li Krista, máme dodrženo spolu s ním a tedy i před Božím soudem **de-jure** splněno. Zůstáváme-li však v Kristu a vrůstáme-li postupně do jeho charakteru, vrůstáme zároveň s tím pomalu a jistě i do té jeho naplněnosti Desatera **de-fakto**, neboť jsme proměňováni k jeho obrazu.

To, co nám stále ještě chybí do dokonalosti v Kristu a co nás ještě odděluje od Stromu života, je právě to, co řeší dále popisovaný proces proměn podle 2Pt1:5-7. To se však děje pouze v jeho hájemství, nikoli mimo něj, nebo teprve před ním.

O Novém zákoně se dnes mluví jako o Nové smlouvě, neboť smlouva s Kristem, založená na osobním vztahu, na lásce a na přijetí jeho Ducha do svého nitra, by neměla být brána jako nějaký nový zákon.

Studijní překlad KMS je přímo nazván „Nová smlouva“ a tím se zdůrazňuje, že tato smlouva už není zákonem. Jak je to ale s tím slůvkem „Nová“? Nová smlouva je opravdu nová, ne však vůči Starému zákonu, ve smyslu Desatera, ale vůči skutečně staré smlouvě mezi Bohem a člověkem, která byla porušena už v ráji.

Kristova smlouva opravdu obnovuje tento druh smlouvy, znovu navazuje osobní vztah člověka s Bohem a znovu nás přivádí ke Stromu života, kterým je už pro nás Kristus.

Protože tato smlouva již nabízí věčný život, neboť vychází přímo z původního Božího záměru s člověkem a je výrazem jeho velké lásky a milosti, nemá už nic společného se Stromem poznání dobrého a zlého.

Jak je to potom se zákonem? Byl přidán kvůli proviněním jen do doby, než přijde ten zaslíbený potomek; byl vyhlášen anděly a svěřen lidskému prostředníku. Gal 3:19

Zákon byl tedy naším dozorcem až do příchodu Kristova, až do ospravedlnění z víry. Gal 3:24

Desatero bylo dáno jako náhradní Poznání, které mělo za úkol znovu vytýčit hranice mezi hříchem a požehnáním jako kdysi v ráji ohrada a tak se stát dočasným dozorcem svědomí všech věřících až do příchodu Kristova. I když spasení Desatero zajistit nemohlo, jeho praktický význam i pro naše svědomí však trvá dál. Ježíš o Desateru prohlásil:

Kdo by tedy zrušil jedině z těchto nejmenších přikázání a tak učil lidi, bude v království nebeském vyhlášen za nejmenšího; kdo by je však zachovával a učil, ten bude v království nebeském vyhlášen velkým. Mat 5:19

HLAVNÍ MYŠLENKY TÉTO KAPITOLY:

Bůh se rozhodl usměrnit lidské poznání ze stromu poznání, aby lidé snad lépe pochopili pravý dopad svého hříchu.

Vybral proto ze stromu poznání dobrého a zlého deset Božích pravd, které by splňovaly tento účel a které pak nastolil jako svůj právní kodex.

Tímto způsobem Bůh znovu vytýčil ohradu ztraceného ráje a tak vymezil nové hájemství pro příchod Kristovy milosti.

...neboť ze zákona pochází poznání hříchu.

Řím 3:20

Desatero se stalo jakýmsi doskočištěm pro výsadek Božího syna, aby se tak mohl projevit jako nový Adam v tomto zákonem vymezeném náhradním ráji, do kterého byl poslán.

Desatero bylo dáno jako náhradní poznání,
které mělo za úkol znovu vytýčit hranice mezi hříchem a Božím žehnáním
jako kdysi ohrada v ráji.

Desatero se stalo dočasným dozorcem svědomí všech věřících
až do příchodu Kristova.